

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie z wniosku **M. W.**

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu

Okręgowego w P. z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt V Ka [...]

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 kwietnia 2015 r.,

zażalenia skazanego M.W. na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 marca 2015 r., II AKo [...] o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówiła przyjęcia wniosku skazanego M. W. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt V Ka [...] utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 marca 2014 r., sygn. akt II K [...], albowiem skazany wezwany do usunięcia braków formalnych pisma nie zastosował się do wezwania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany podnosząc, że w chwili obecnej ujawniły się nowe dowody w postaci zaświadczenia lekarskiego z dnia 30 września 2014 r. wydanego przez lekarza sądowego neurologa psychiatrę B.O.,

które potwierdza, że M.W. nie jest osobą chorą psychicznie. Nadto, skazany wskazał, że wielokrotnie próbował skontaktować się z wyznaczonym mu obrońcą z urzędu, która w rozmowie telefonicznej oświadczyła, że należy zwrócić się do Rzecznika Praw Obywatelskich. W ocenie skarżącego, wyznaczona z urzędu obrońca, nie podjęła żadnych czynności w interesie skazanego.

W konkluzji skazany wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z analizy akt przedmiotowej sprawy wynika, że skazany M.W. w dniu 3 listopada 2014 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania obejmujący prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 września 2014 r. wydany w sprawie o sygn. akt V Ka [...] utrzymujący w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 26 marca 2014 r., sygn. akt II K [...]. Zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2015 r. wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. A. L. – K. w celu zbadania przez nią podstaw wznowienia postępowania (k. 282, t. II). W dniu 6 lutego 2015 r. obrońca złożyła opinię prawną o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, należycie motywując swoje stanowisko (k. 289-291, t. II).

W związku z tym zarządzeniem z dnia 6 lutego 2015 r. wezwano skazanego do usunięcia – w terminie 7 dni – braku formalnego pisma z dnia 3 listopada 2014 r. dotyczącego wznowienia postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru, albowiem wyznaczony obrońca z urzędu nie znalazł podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 292, t. II).

W odpowiedzi na wezwanie Sądu, skazany nadesłał dwa pisma datowane na 24 lutego i 4 marca 2015 r. powołując się m. in. na wystąpienie w sprawie nowych okoliczności oraz wskazując, że wyznaczona z urzędu obrońca nie podjęła żadnych czynności w interesie skazanego. Pismem z dnia 11 marca 2015 r. skazany został poinformowany, że żaden przepis nie nakłada na wyznaczonego z urzędu obrońcę obowiązku sporządzenia takiego wniosku, zaś ustawodawca przewidział dla niektórych czynności przymus adwokacki właśnie po to, aby to nie skazany, ale wykwalifikowany podmiot ocenił, czy istotnie w sprawie ujawniły się po

wydaniu wyroku okoliczności uzasadniające żądanie wznowienia postępowania (k. 393, t. II).

W tej sytuacji uznać należy, że w sprawie zrealizowany został wymóg rzetelnego procesu, bowiem sąd nie ma obowiązku wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1872, z dnia 26 marca 2013 r., V KZ 16/13, LEX nr 1293884). W związku z tym słuszenie wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego pisma w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata, skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem przymusu adwokacko - radcowskiego jest prawnie bezskuteczny. W konsekwencji skazany powinien ustanowić sobie obrońcę z wyboru, który sporządziłby wniosek o wznowienie postępowania i taka możliwość istnieje w dalszym ciągu.

Skazany w wyznaczonym terminie nie usunął wskazanego mu przez organ procesowy braku formalnego pisma, dlatego słuszenie odmówiono przyjęcia osobistego wniosku M. W. o wznowienie postępowania, ponieważ takie postąpienie uzasadnia brak łącznego spełnienia warunków formalnych określonych w art. 545 § 2 k.p.k. - sporządzenia i podpisania wniosku przez podmiot kwalifikowany.

Dlatego też zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.